

XI. Så mycket som vi vänder oss bort från alla former av lögn därför att det är synd, lika mycket kommer vi att älska det sanna

87. I den naturliga meningen betyder 'bära falskt vittnesbörd' inte bara att lämna ett falskt utlåtande utan också att ljuga och baktala någon. I den andliga meningen betyder 'bära falskt vittnesbörd' att påstå och övertala någon om att det som är falskt är sant, och att det som är ont är gott, och tvärtom. I den högsta meningen betyder att 'bära falskt vittnesbörd' att smäda Herren och Ordet.

Det är vad detta bud innebär i de tre olika betydelseerna. Hos den som vittnar falskt, talar lögnaktigt och baktalar andra hänger dessa tre ihop som ett. Det står klart av det som har förklarats i Läran om den Heliga Skrift om att det överallt finns tre nivåer i Ordet. Se Läran om den Heliga Skrift # 5-7 och följande, samt i # 57.

88. Eftersom lögn och sanning är varandras motsatser, så följer att så mycket som vi vänder oss bort från lögnen därför att det är synd, lika mycket älskar vi sanningen.

89. Så mycket som vi älskar sanningen, lika mycket vill vi lära känna den, och lika mycket berörs hjärtat när vi finner den. Det finns inte heller något annat sätt som vi kan bli visa på. Och så mycket som vi älskar att handla enligt sanningen, lika mycket kommer ljuset, som sanningen finns i, att ge oss en känsla av välbehag. Det är på samma sätt som med det andra som jag har sagt tidigare, nämligen om ärligheten och rättskänslan hos dem som vänder sig bort från alla former av stöld, om äktenskapets kyskhet och renhet hos dem som vänder sig bort från alla former av äktenskapsbrott, och om kärleken och människokärleken hos dem som vänder sig bort från alla former av dödande, och så vidare. Den som är i det motsatta tillståndet däremot vet ingenting alls om detta, trots att det handlar om sådant som verkligen är något.

90. 'Utsädet på åkern' betyder sanningar, och Herren säger följande om det:

"En säningsman gick ut för att så ... Och när han sådde föll en del vid vägen och trampades ner, och himlens fåglar åt upp det. En del föll på stenig mark, och när det hade kommit upp torkade det bort, eftersom det inte hade någon rot. En del föll bland tistlar, och tistlarna växte upp samtidigt och kvävde det. Och en del föll i god jord och när det växte upp gav det riklig skörd." Luk 8:5-8; Matt 13:3-8; Mark 4:3-8

I den här liknelsen är 'säningsmannen' Herren, och 'utsädet' är hans Ord, alltså sanning. 'Utsädet som föll på vägen' handlar om dem som inte bryr sig om sanningen. 'Utsädet som föll på stenig mark' handlar om dem som bryr sig om sanningen men inte för sanningens egen skull, alltså inte på ett inre plan. 'Utsädet som föll bland tistlar' handlar om dem som är fångade i det ondas

begär. 'Utsädet som föll i god jord' handlar om dem som från Herren älskar sanningar i Ordet, och som från Herren handlar enligt sanningarna, vilket innebär att de bär frukt. Att detta är innebörden står klart av Herrens förklaringar av dem i Matt 13:19-23; 37 Mark 4:14-20 och Luk 8:11-15.

Det här pekar på att sanningarna ur Ordet inte kan slå rot hos dem som inte vårdar sig om det sanna, inte heller hos dem som bara älskar det sanna på ett bokstavligt sätt men inte på ett inre sätt, och inte heller hos dem som är i det ondas begär. Men hos dem hos vilka det ondas begär har skingrats av Herren kan utsädet, alltså sanningen, slå rot i deras andliga sinne, vilket vi har talat om ovan i slutet av # 86.

91. Nuförtiden finns en allmän uppfattning om att man blir frälst om man tror det ena eller andra som kyrkan lär ut, och att det inte handlar om att följa de Tio budordens föreskrifter, som är att inte döda, inte begå äktenskapsbrott, inte stjäla, och inte bära falskt vittnesbörd, både i bokstavlig och i en vidare mening. De säger nämligen, att det inte är gärningarna utan tron som Gud tar i beaktande. Men saken är faktiskt den att i den grad vi gör dessa onda gärningar, i samma grad har vi inte någon tro. Det framgår av # 42-52 här ovan. Rådfråga förnuftet och granska saken noggrant, om de som är mördare, äktenskapsbrytare, tjuvar eller vittnar falskt kan ha någon tro så länge som de är fast i begäret efter dessa ondskor. Och fråga då också om det går att skingra begären till dessa på något annat sätt än att inte vilja göra dessa onda ting därför att de är synder, och därför att de är helvetiska och djävulska. De som alltså har uppfattningen, att de för att bli frälsta ska tro det eller det som kyrkan lär ut men fortfarande betar sig på ett sådant sätt, de kan inte vara annat än dårar enligt Herrens ord i Matteus, 7:26. En sådan kyrka beskrivs så här i Jeremia:

”Ställ dig i porten till Herrens hus och ropa där ut detta ord: ... Så säger Herren Sebaot, Israels Gud: Gör era vägar och era gärningar rätta ... Lita inte på lögnaktigt tal som säger: 'Här är Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel.' Hur är det? Ni stjäla, mördar och begår äktenskapsbrott. Ni svär falskt ... Ska ni sedan komma hit och träda fram inför mitt ansikte i detta hus som är uppkallat efter mitt namn och säga: 'Vi är förlossade - och sedan fortsätter ni med alla dessa avskyvärda ting. Menar ni att detta hus som är uppkallat efter mitt namn är ett rövarnäste? Se, jag har själv sett det, säger Herren.” Jer 7:2-4, 9-11

XII. Det enda sättet att vända sig bort från det onda därför att det är synd, så djupt att vi känner en inre avsky för det, är att vi strider emot det

92. Var och en vet från Ordet och från läran ur Ordet, att vårt medfödda egensinne är ont, och att det är därför som vi av ett medfött begär älskar alla former av ondskan och därför dras in i det och vill hämnas, bedra, sprida lögn och begå äktenskapsbrott. Och om vi inte tänker att dessa saker är synd och att vi därför inte står upp mot dem, så begår vi dem så fort tillfälle ges förutsatt att det inte drabbar vårt goda rykte eller vår ekonomi. Och till detta ska läggas att vi gör detta med en känsla av välbehag, om vi inte har någon religion.

93. Eftersom detta egensinne utgör människolivets första rotskott, kan vi förstå vilket slags träd vi skulle vara om den roten inte blev avhuggen och en ny rot inplanterad. Det skulle bli ett ruttet träd. Det är om det trädet som det sägs att det måste huggas ned och kastas i elden. Se Matt 3:10; 7:19. En sådan rot avlägsnas inte, och ingen ny sätts i dess ställe, förrän vi ser det onda som bildar denna rot, och ser den som skadlig för själen, och därför vill avlägsna det onda. Men eftersom detta hör till vårt egensinne och därför ger oss njutning, så kan vi inte

göra detta annat än motvilligt och under motstånd samt genom att strida mot det.

94. De som ger sig in i den striden är de som tror att det finns en himmel och ett helvete, att himlen är lycksalighet i all evighet medan helvetet är det motsatta, och tror att de som hamnar i helvetet är de som har handlat ondskefullt, medan de som har handlat gott hamnar i himlen. De som strider handlar från sitt inre jag och alltså emot själva begären som ju utgör det ondas rot. Alla som strider mot något, vänder sin vilja mot det, och att känna begär är att vilja. Detta betyder alltså att det ondas rot inte kan avlägsnas annat än genom att strida.

95. I den mån som vi strider och på så sätt avlägsnar det onda, i samma mån tar det goda det ondas plats. Med utgångspunkt från det goda ser vi då det onda ansikte mot ansikte och ser att det är helvetiskt och avskyvärt. Och eftersom det är på det sättet, inte bara vänder vi oss bort från detta, utan vi känner också motvilja inför det, och till slut känner vi avsky.

96. När vi strider mot det onda kan vi inte strida annat än som om det vore från oss själva, för den som inte strider som om det vore från en själv, den strider inte alls. Då skulle vi stå som en nickekocka som inte kan se något och inte göra något, och vi skulle från det onda fortsätta att tänka väl om det onda och inte mot det. Man bör känna till att det enbart är Herren som kämpar i människan mot det onda, och att det bara ser ut som att människan strider från en själv. Det är också så att Herren vill att det för oss ska se ut att vara så, för om det inte skulle se ut så, skulle inte någon strid äga rum och därmed skulle ingen omdaning vara möjlig.

97. En sådan strid är inte svår för oss, så länge som vi inte har lossat alla tyglar för begären, och med avsikt har gett oss hän åt dem, eller om vi med ett förhärdat sinnelag har förkastat Ordets och kyrkans heliga ting. Men annars är en sådan strid inte svår. Så om vi en gång i veckan eller två gånger i månaden står emot det onda redan i avsikten, kommer vi att uppleva en förändring.

98. Den kristna kyrkan kallas för en stridande kyrka. Att den sägs vara så är för att den strider mot djävulen, alltså mot det som kommer från helvetet, för helvetet är djävulen. Frestelserna som en kyrkans människa genomgår är just denna strid.

99. Det finns många ställen i Ordet där det handlar om strider mot det onda, som är frestelser. Detta avses med Herrens ord i det som följer här:

”Jag säger er, om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn, men om det dör, bär det rik frukt.” Joh 12:24

Och sedan detta:

”Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min och för evangeliets skull, han skall rädda det.” Mark 8:34-35

'Kors' betyder frestelse liksom i Matt 10:38, 16:24; Mark 10:21 och Luk 14:27. 'Liv' betyder det liv som människan tillskriver sig själv, som det också handlar om i Matt 10:39; 16:25; Luk 9:24 och särskilt i Joh 12:25. Detta är det 'köttets' liv som inte

är till någon nytta enligt orden i Joh 6:63.

Herren talar till alla församlingarna i Uppenbarelseboken om striderna mot det onda och segrarna över dem:

”Till församlingen i Efesus: Åt den som segrar skall jag ge att äta av livets träd, som står mitt i Guds paradis.” Upp 2:7

”Till församlingen i Smyrna: Den som segrar skall inte skadas av den andra döden.” Upp 2:11

”Till församlingen i Pergamus: Åt den som segrar skall jag ge av det dolda mannat. Och en vit sten skall jag ge honom, och på den är skrivet ett nytt namn, som ingen känner utom den som får det.” Upp 2:17

”Till församlingen i Tyatira: Den som segrar och håller fast vid mina gärningar ända till slutet, honom skall jag ge makt över folken ... [och jag skall ge honom] morgonstjärnan.” Upp 2:26, 28

”Till församlingen i Sardes: Den som segrar skall bli klädd i vita kläder, och jag skall aldrig stryka ut hans namn ur livets bok utan kännas vid hans namn inför min Fader och hans änglar.” Upp 3:5

”Till församlingen i Filadelfia: Den som segrar skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och på honom skall jag skriva Guds namn och namnet på Guds stad, det nya Jerusalem, som kommer ner från himlen, från Gud, och mitt nya namn.” Upp 3:12

”Till församlingen i Laodicea: Den som segrar skall jag låta sitta med mig på min tron.” Upp 3:21

100. Dessa strider, som är frestelser, handlar det i synnerhet om i Nya Jerusalems himmelska lära (# 187 – 201), utgiven i London 1758. Där handlar # 196-197 om deras ursprung och beskaffenhet, # 198 om hur och när de uppstår, # 199 om vad de gör för nytta, # 200 om att det är Herren som strider på människans sida, och # 201 om Herrens strider och frestelser.

XIII. Vi bör vända oss bort från det onda därför att det är synd och strida mot det som om vi gjorde det av oss själva

101. Det är en del av den gudomliga ordningen att vi ska handla i frihet enligt vårt förnuft, för när vi handlar i frihet enligt förnuftet, så handlar vi utifrån oss själva. Fast egentligen är dessa två själsförmögenheter – viljan och förståndet – inte vårt eget, utan det är något från Herren som finns i oss. Just för att människan är människa, så tas inte dessa två själsförmögenheter bort från oss. Vi skulle nämligen utan dessa inte kunna omdanas. Vi skulle inte heller kunna göra bättring, inte kunna strida mot det onda, och därmed inte kunna bära den frukt som är värdig bättringen. Eftersom vi nu har fått frihet och förstånd från Herren och handlar från dessa, så måste det vara så, att vi inte handlar utifrån oss själva utan som om det vore från oss själva.

102. Herren älskar oss och vill bo hos oss. Men han kan bara göra det om vi tar emot honom och älskar honom tillbaka. Det är så och inte på något annat sätt som förbindelse uppstår. Det är anledningen till att Herren har gett oss frihet och förnuft, frihet att tänka och vilja som om det vore från oss själva, och ett förnuft som verkar i överensstämmelse med denna frihet. Att älska och förbindas med någon som inte besvarar

kärleken är en omöjlighet, och man kan inte heller komma in till och bli kvar hos någon som inte vill ta emot en. Eftersom det är från Herren som vårt mottagande och gensvar kommer, så säger Herren:

”Förbli i mig såsom jag förblir i er.” Joh 15:4

”Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt.” Joh 15:5

”Den dagen skall ni förstå ... att ni är i mig och jag i er.” Joh 14:20

Herren lär också ut att han är närvarande i allt sant och gott som vi har tagit emot och som finns inom oss:

”Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er ... Om ni håller mina bud, förblir ni i min kärlek.” Joh 15:7, 10

”Den som har mina bud och håller fast vid dem, han är den som älskar mig ... Och jag skall älska honom, och jag skall bo hos honom.” Joh 14:21, 23

Alltså bor Herren hos oss i det som är hans eget, och vi är i det som är från Herren, och därför är vi i Herren.

103. Eftersom Herren har gett oss förmågan till gensvar och därmed ett ömsesidigt förhållande, så säger Herren att människan bör göra bättring, och det kan vi bara göra om det känns som att det kommer från oss själva.

*”Jesus sade: Om ni inte omvänder er, kommer ni alla att gå under.”
Luk 13:3, 5*

”Jesus sade: Guds rike har närmat sig. Omvänd er och tro evangelium!”

Mark 1:14-15

”Jesus sade: Jag har kommit för att kalla syndare till omvändelse.”

Luk 5:32

”Jesus sade till församlingarna: Omvänd er!” Upp 2:5, 16, 21, 22; 3:3

Och även detta:

”De omvände sig inte från sina gärningar.” Upp 16:11

104. Eftersom Herren har gett oss förmågan till gensvar och därmed ett ömsesidigt förhållande, så säger Herren att vi bör lyda buden och bära frukt.

”Varför kallar ni mig ’Herre, Herre’, när ni inte gör vad jag säger?”

Luk 6:46 -49

”När ni vet detta, saliga är ni om ni också gör det.” Joh 13:17

”Ni är mina vänner, om ni gör vad jag befäller er.” Joh 15:14

”Den som håller [budena] och lär människorna dem, han skall kallas stor i himmelriket.” Matt 5:19

”Var och en som hör dessa mina ord och handlar efter dem, honom skall jag likna vid en förständig man.” Matt 7:24

”Bär då sådan frukt som är värdig omvändelsen.” Matt 3:8

”Se till att det är ett bra träd, så blir frukten bra.” Matt 12:33

”Riket skall ges åt ett folk som bär dess frukt.” Matt 21:43

”Varje träd som inte bär god frukt blir nerhugget och kastat i elden.”
Matt 7:19

Och samma sak sägs på många andra ställen. Av allt detta står det klart att vi bör handla utifrån oss själva men ändå använda oss av kraften som finns hos Herren, och den kraften ska vi ivrigt söka efter, för att göra på det sättet är att handla som om det vore från oss själva.

105. Eftersom Herren har gett oss förmågan att samverka och därmed ha ett ömsesidigt förhållande, så bör vi svara för våra handlingar, och så bli belönade i överensstämmelse med detta, för Herren säger:

”Människosonen skall komma ... och löna var och en efter hans gärningar.” Matt 16:27

”De som har gjort gott skall uppstå till liv, och de som har gjort ont skall uppstå till dom.” Joh 5:29

”Deras gärningar följer dem.” Upp 14:13

”Var och en dömdes efter sina gärningar.” Upp 20:13

”Se, jag kommer och har min lön med mig för att ge var och en efter hans gärningar.” Upp 22:12

Om det inte skulle finnas något gensvar från vår sida, så kan vi inte ställas till svars för våra handlingar.

106. Eftersom Herren har gett oss förmågan till ömsesidighet och gensvar, så är kyrkans undervisning att människan ska rannsaka sig själv, bekänna sina synder inför Gud, avstå ifrån dem, och börja ett nytt liv. Att alla kyrkor i hela den kristna världen lär detta kan man se här ovan i # 3 -8.

107. Om det inte skulle finnas något mottagande från vårt håll och samtidigt ett tänkande som om det vore vårt eget, så skulle det inte finnas något att säga om tron, eftersom tron inte heller kommer från människan själv. Annars skulle vi vara som agnar som blåser för vinden, eller stå livlösa med öppen mun och hängande armar i väntan på [gudomlig] inströmning utan något tänkande, utan något handlande med hänsyn till allt som har med vår frälsning att göra. Visserligen är det inte vi själva som verkar frälsningen men vi samverkar som om det vore från oss själva. Men detta ska framställas i ett klarare ljus i min utläggning om Änglavisheten [om den Gudomliga kärleken och visheten].

XIII. Om vi vänder oss bort från det onda av andra orsaker än att det är synd, vänder vi oss inte alls bort från det, utan vi gör det endast för att det inte ska synas inför världen

108. Det finns människor som lever ett moraliskt liv och följer de Tio budordens andra tavla och avstår från bedrägeri, vanhelgelse, hämnd och äktenskapsbrott. Bland dessa finns de som bekräftar att de saker som nämnts är onda, därför att de skadar samhället och därför är emot de mänskliga lagarna. Detta göra att hos dem finns det människokärlek, ärlighet, rättvisa och sedlighet. Men om de handlar gott på detta sätt och vänder sig bort från det onda enbart för att det är ont men inte samtidigt för att det är synd, då är de goda enbart på ett naturligt plan. Och hos dem som enbart är goda på ett naturligt plan, är det ondas rot kvar och inte alls borttagen. Därför är det goda som de gör inte gott, eftersom det kommer från dem själva.

109. En enbart naturlig och samtidigt moralisk människa kan inför människorna i världen verka vara precis likadan som en andlig och samtidigt moralisk människa, men så går det inte att göra inför änglarna i himlen. Inför änglarna i himlen

ser den som är inriktad på det goda ut som en träskulptur, och den som är inriktad på det sanna som en marmorskulptur, och ingen av dem har något liv. Det är helt annorlunda med den som är moralisk på ett andligt plan, för den som är moralisk på ett naturligt plan är moralisk bara till det yttre, medan den som är moralisk på ett andligt plan är moralisk till det inre. När det yttre saknar det inre, så lever det inte. Jo, det lever men det har inte det liv som menas med att ha liv.

110. Begär efter det som är ont, vilket utgör människans ingrodda natur från födseln, avlägsnas inte annat än av Herren allena, för Herren strömmar in från det andliga in i det naturliga, medan vi från oss själva gör det motsatta, och en inströmning från det naturliga till det andliga är emot ordningen och har ingen inverkan på våra begär och avlägsnar dem inte utan kapslar i stället in dem, allt mer och mer svärgenomträngligt i takt med att vi bekräftar oss i dem.

Och eftersom det ärftligt onda på så sätt ligger inneslutet, så råkar vi efter döden – när vi blir en ande – ut för att det spränger höljet som i världen hade täckt det, och detta onda bryter ut som var från ett sår som bara var ytligt läkt.

111. Det finns många olika orsaker till att vara moralisk i sitt yttre leverne, men om vi inte också blir moraliska i vårt inre, så är vi trots allt inte alls moraliska. Orsakerna kan till exempel vara att vi avstår från äktenskapsbrott och lösaktighet av rädsla för landets lagar och de straff som följer, eller av rädslan att förlora vårt goda rykte och därmed vår ärbarhet, eller av rädslan för sjukdomar på grund av detta, eller av rädslan för gräl med hustrun därhemma och därmed en otrivsamt tillvaro, eller av rädslan att straffas av den äkta mannen eller en närstående, eller på grund av fattigdom eller girighet, eller av kraftlöshet orsakad

antingen av sjukdom eller missbruk, av ålder eller impotens. Om vi därför avstår från dessa på grund av yttre lagar eller moraliska lagar och inte samtidigt enligt de andliga lagarna, så är vi till vårt inre fortfarande äktenskapsbrytare och lösaktiga, eftersom vi ändå inte tror att dessa handlingar är synder, och i vår ande menar vi därför att de inför Gud inte är otillåtna. Följaktligen begår vi dem i anden även om vi inte begår dem med kroppen här i världen. Men efter döden, när vi blir en ande, kommer vi att öppet tala till förmån för dessa handlingar. Konsekvensen av detta blir att en ogudaktig människa kan vända sig bort från det onda därför att det leder till skada, men att vända sig bort från det därför att det är synd, det kan bara en kristen göra.

112. Det är på ett liknande sätt med alla former av stöld och bedrägeri, med alla former av dödande och hämnd, och med alla former av falskt intygande och lögn. Från alla dessa kan ingen människa rena sig och tvaga sig av egen kraft, för i varje begär finns det ett oändligt antal detaljer, som vi inte ser annat än som en enkel sak, medan Herren däremot ser de allra minsta detaljer i varje sammanhang.

Kort sagt, vi kan inte pånyttföda oss själva, det vill säga kan inte skapa ett nytt hjärta och en ny ande i oss själva [Hes 11:19; 36:26], utan det är bara Herren som kan det, han som är Själva omdanaren och pånyttfödaren. Så om vi därför skulle vilja nybilda oss med hjälp av vår egen klokhets och intelligens, skulle det enbart vara som att lägga smink på ett vanställt ansikte, och att använda tvål på en del som inuti var anstucken av förruttelse.

113. Därför säger Herren följande i Matteus:

”Du blinde farisé, rengör först insidan av bågaren och fatet, så blir också utsidan ren.” Matt 23:26

Och i Jesaja:

”Tvätta er och gör er rena. Tag bort era onda gärningar från mina ögon. Sluta att göra det som är ont ... Och om era synder än är blodröda, skall de bli vita som snö, om de än är röda som purpur, skall de bli vita som ull.” Jes 1:16, 18

114. Och till det som jag har sagt här ovan ska jag lägga till följande saker:

- (i). Förutsatt att de vänder sig bort från det onda därför att det är synd, så finns den kristna människokärleken hos dem som trofast utför sina sysslor, och de gör därför dagligen det som är gott. Dessutom utför de nytta i den gemensamma samhällskroppen, och därmed tillgodoses det allmänna såväl som varje enskild individ.
- (ii). Allt annat som vi gör är i egentlig mening inte människokärlekens handlingar utan är antingen tecken på dessa, eller välgärningar, eller plikter.